

τίποτα !

— Ὄχι... Πέρασα μιά νύχτα ἤσυχη... Ἐφρώδεται ἀναιδέστια· ὡς τότε τὰ μάγουλά της δὲ χρωματίζονταν ἀπὸ τὸ κοκκιναδί της νεοτηλῆς. Ἐξακολουθοῦσαν νὰ εἶνε χλωιά...
Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...
Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...

Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...
Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...

Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...
Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...

Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...
Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...

Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...
Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...

Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...
Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...

Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...
Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...

Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...
Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...

Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...
Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...

Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...
Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...

Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...
Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...

Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...
Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...

Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...
Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...

Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...
Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...

Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...
Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...

Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...
Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...

Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...
Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...

Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...
Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...

Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...
Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...

Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...
Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...

Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...
Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...

Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...
Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...

Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...
Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...

Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...
Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...

Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...
Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...

Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...
Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...

Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...
Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...

Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...
Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...

Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...
Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...

Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...
Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...

Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...
Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...

Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...
Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...

Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...
Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...

Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...
Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...

Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...
Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...

Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...
Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...

Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...
Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...

Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...
Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...

Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...
Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...

Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...
Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...

Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...
Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...

Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...
Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...

Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...
Ἄλλοτε ἐκείνη ὥστε ἐξελίχθη ἀπὸ ἡμέτερον ἄνθρωπον...

ἌΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΕΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α΄

Ὁ ἕθνός Ρούφος, ὁ Γεώργιος κκι ἡ σάπια τάβλα. Πῶς γράφεται ἡ ἱστορία. Ἡ ἀναφορὰ τοῦ γέροντος.

Συνεχίζουμε καὶ σήμερα τὰ τόσον ἐνδιαφέροντα καὶ τόσον χαρακτηριστικά ἀνέκδοτα τοῦ βασιλέως Γεωργίου :

Ὅταν ὁ βασιλεὺς Γεώργιος Α΄ ἐπῆγε στὴς Πάτρας, μετὰ τὸν ἀτυχή πολεμοῦ τοῦ 1897, ἐπισκέφθηκε τὸν πολιτευτὴ Θάνο Ρούφο, τὸν ὁποῖον ἀγαποῦσε καὶ ἐκτιμοῦσε. Ἦταν μόνου κ' ἔλεγαν πολλὰ. Ὁ βασιλεὺς τοῦ διηγείτο ὅτι, στὴν περιοδεία του πού ἔκαμε στὴν Πελοπόννησο, ἀνετήφθη τὴν ἀγανάκτησι τοῦ λαοῦ ἐναντίον τῆς ρουσφετολογικῆς πολιτικῆς. Τότε ὁ Ρούφος τοῦ εἶπε :

— Μεγαλειότητα, συνείδησα νὰ σὰς λέω πάντοτε τὴν ἀλήθεια. Ὁ λαὸς ἔχει δίκιο ἀποτεινόμενος σὲ σὰς. Μπορεῖτε, ἀν θέλετε, νὰ πατήσετε ποδάρη. Δοκιμάσατε καὶ ὅλο τὸ ἔθνος θὰ σὰς ἀκολουθήσει.

— Ὅλα τὰ νομίζετε εὐκόλα, ἀπήντησε ὁ Γεώργιος. Νὰ πατήσω ποδάρη ; Ἀλλὰ πὺ νὰ πατήσω ; Φέρτε μου πολιτικούς μὲ χαρακτήρα, σὺν ἀνάμεικτο (καὶ ἐδίειε μία μεγάλη ἐλαιογαρία τοῦ Βενιζέλου, Ρούφου, πατέρα τοῦ συνομιλητοῦ του) καὶ τότε μάλιστα...

Ὁ πατέρας σου καὶ ἄλλοι πολιτικοὶ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης μοῦ ἔλεγαν : — «Τραβῶ μπροστά Βασιλιά ! καὶ τραβῶ οὖν γιατί ἐγὼ πεποιθῆσι στὸ λόγο τους ὅτι δὲν θὰ μοῦ τὸ στρίψουν μὲ τὸ παραμικρὸ. Ἀλλὰ τώρα πὺ νὰ πατήσω ; Ὅπου καὶ νὰ βάλω τὸ πόδι μου βρούκο σὰ πῖ α τ ἄ β λ α ! Τὸ λαὸ, γὰ τὸν ὁποῖον εἶμαι βέβαιος, εἶνε εὐκόλο νὰ τὸν ραδιουργήσουν ἐναντίον μου.

Οἱ συνομιληταὶ ἐνόμιζαν ὅτι ἦταν μόνου. Κάποιος ὅμως ἀδιάκριτος δημοσιογράφος εἶχε στήσει αὐτὶ καὶ κρυφαίοντες ἀπὸ τὸ παρακείμενο δωμάτιο. Μὴ μποροῦντες ὅμως νὰ ἐκφράζοντο ὀλόκληρη τὴ συνομιλία, ἀρῶσε τὴν περιοχὴ τῆς «σάπιας τάβλας» κ' ἐγραψε στὴν ἐφημερίδα του ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐξεφράσθη ἔτσι γὰ... τὸ Ζαῖφι ! Τὴν εἶδου αὐτὴ τῆς Πατριότης ἐφημερίδος ἀναδημοσίευσαν τὴν ἄλλη μέρα τ' Ἀθηναϊκὰ φύλλα καὶ γίνεθη πολὺς θόρυβος.

Ἀπὸ τότε, ὅσες φορὲς ὁ γυιὸς τοῦ Θάνου Ρούφου ὁ Λουκάς παρουσιαζόταν στὸ βασιλεῖα, ὁ Γεώργιος τοῦ ἔλεγε :

— Ἐθίμασι τὴ ἱστορία μοῦ ἐφτείαζε ὁ δημοσιογράφος ἐκείνος μὲ τὴ σάπια τάβλα ; Ἕ, λοιπόν, εἶσι γράφεται ἡ ἱστορία !

Μία παραμονὴ Χριστουγέννων, ἕνας φτωχὸς γεροντάκος περῖνε τὸ βασιλεῖα νὰ βῆ ἀπὸ τὸ Νοσοκομεῖο «Εὐαγγελισμοῦ» γὰ νὰ τοῦ δώσει μίᾶ ἀναφορὰ.

Ὅταν ἐβγήκε, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν πρίγκηπα Γεωργίου, ὁ γεροντάκος τὸν ἐπλησίασε καὶ τοῦ εἶπε :

— Πολυχρονωμένε μου Ἄνακτα τῆς Ἐλλάδος καί... Ὁ βασιλεὺς τὸν διέκοψε :

— Καλὰ, καλὰ, τί θέλεις ;

— Ἐχο παιδί στὴ φυλακὴ καὶ ἡ οἰκογένειά μου πεινάει...

— Πῶς σὲ λένε ;

— Παναγιῆ Ἀντωνάκο, ἀπὸ τὴ Σύρα.

— Ποὺ κάθσαι ;

— Ὄδος Μαυρομιχάλη.

— Ἐρεῖς κανέναν ἐκεὶ κοντά ;

— Τὸν κύριο Μεσολορά, τὸν κληρυγῆτή.

— Καλὰ, πῆγαινε αὐρὸ ἀπὸ τὸ σπίτι του.

Ὁ πρίγκηπος Γεωργίου πῆρε σημείωσι τοῦ ὀνοματόστου καὶ τὴν ἄλλη μέρα ὁ γέρος ἐλάβαινε ἀπὸ τὸν Μεσολορά δωρο τοῦ βασιλέως 300 δραχμ. Ὅστερ ἀπὸ λίγον καιρὸ βγήκε ἀπὸ τὴ φυλακὴ καὶ ὁ γυιὸς του.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΤΟ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΑ

Ἐνύχτωσα καὶ ποιὸν θὰ ἴδω καὶ ποιὸν θὰ χαιρετήσω ; Νὰ χαιρετήσω τὰ κλαριά, δροσιά ἢ γεισιμένα, Νὰ χαιρετήσω τὰ βουνά, χιονιά ἢ χον στοβαγαμένα, Νὰ χαιρετήσω τὶς ξανθές, χολιὸν οἱ μαυρομάτες, Νὰ χαιρετήσω ἀνυπάρχους, σκάζουν οἱ παντομίματες, Νὰ χαιρετήσω ὅπου ἀγαπῶ, εἶνε βαριά στὸν ὕπνο,

Νὰ τὴν ξυπνήσω ντερούμαι, νὰ τῆς [εἶπω ντεριέμαι,

Μὰ νὰ τ' ἀφήσω ἀφιλήτο, ταχνά [γυλάει μ' ἕμένα,

Μπεζεύο, δένο τ' ἄλλο, κρεμάω [τὸ ντουφέκι,

Φιλῶ τὴ μάννα μίᾶ φορὰ, φιλῶ τὴν [κόρη δέκα.

Ἐσεὶ ποὺ βροικώταν ὁ γέρος. Τὸ δάσος εἶχε σμαραγδένια κλωνιά...

(Ἀκολουθεῖ)

